

Evanghelia după MARCU

CHEMAREA LA UCENICIE

Acest material nu este un studiu biblic, ci un
ghid pentru studiu biblic.

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă „Harul”
Titan-București
ianuarie-iunie
2016

INTRODUCERE

UCENICIA: Pe cine urmezi?

A fi ucenic înseamnă a urma un maestru. Învățăcelul urmează învățătorul. Ucenicia creștină ridică întrebarea: Pe cine urmezi? Ce fel de Isus urmezi? Marcu răspunde prin evanghelia sa: urmăm un Rob care duce o cruce în spate! Urmăm Robul care slujește îndată! Îl urmăm pe Fiul omului care „nu a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”. Îl urmăm pe Cel care a spus: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze”. Urmăm un Rob cu o cruce în spate!

Pe cine urmezi determină ce crezi, cum slujești, ce creștinism trăiești, ce fel de ucenic ești! Fiul omului care ne cheamă să-L urmăm nu este (încă) cel din Daniel 7:13, 14 care vine cu putere și slavă să stăpânească și pe care trebuie să-L slujească toate neamurile, ci Fiul omului din Marcu 10:45, care a venit să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare.

Cum rămâne cu puterea, slava, stăpânirea? Le vom primi atunci când le-a primit și Cel pe care Îl urmăm: după moarte și înviere! Până atunci ne este dată puterea de a-L urma cu crucea-n spate, de a-L predica, de a sluji până la sacrificiul suprem, puterea de a iubi, ierta și îndura toate de dragul voii Lui. Dacă avem mai mult de atât, să dăm slavă Domnului și să folosim pentru Împărăția Lui. Orice așteptări mai mari sunt nelegitime și relevă o înțelegere deformată și nebiblică a Persoanei care ne-a chemat s-o urmăm.

Despre autorul uman

Marcu a fost omul cel mai potrivit ca să scrie o astfel de evangheligie. El a fost robul, slujitorul lui Pavel (Fapte 11:27-30; 13:5; 13:13), al vărului său Barnaba (Coloseni 4:10; Fapte 15:36-41), apoi al lui Petru (1 Petru 5:13; 2 Petru 1:15); Ioan Marcu era persoana ideală ca să scrie Evanghelia Robului care slujește.

Ioan Marcu este fiul Mariei din Ierusalim (Fapte 12:12), în casa căreia era locul de întâlnire al creștinilor din Ierusalim. Unii cercetători cred că și camera de sus unde a instituit Isus Cina cea de taină cu uceniciei era tot în casa lor. Ioan este nume evreiesc, iar Marcu, nume latin (apare de zece ori); Ioan Marcu apare de trei ori în Noul Testament.

Din Fapte 12:25 știm că Barnaba și Pavel l-au luat pe Marcu din Ierusalim la Antiohia și apoi în prima călătorie misionară (13:5), de unde Marcu dezertează (13:13). Pavel nu vrea să îl ia în a doua călătorie și astfel Marcu pleacă cu Barnaba în Cipru (Fapte 15:36-41). Nu mai aflăm nimic despre Barnaba, dar Marcu re apare în epistole: Coloseni 4:10, 11; Filimon 24; 2 Timotei 4:9-11; 1 Petru 5:13. Ce s-a întâmplat cu Marcu între dezertarea din Pergam și reapariția lui în epistolele lui Pavel? Tradiția vorbește despre o lucrare remarcabilă pe care Marcu a făcut-o în Egipt și că el ar fi întemeiat prima biserică din Alexandria. Acolo, conform tradiției, Marcu a și murit ca martir, ars pe un rug, după ce a fost purtat pe străzi încarcerat într-o cușcă, plin de răni și însângerat.

Amprenta lui Petru

Mărturiile externe ale tradiției creștine susțin că Marcu a fost traducătorul lui Petru. Papias, episcopul din Hierapolis în Frigia, la începutul sec.II, a scris *O expunere a cuvântărilor Domnului*, în cinci volume, care s-au pierdut, dar din care Eusebiu citează trei fragmente, în sec. III-IV. „Marcu, care a fost un interpret al lui Petru, a redat în scris tot ce și-a amintit, atât faptele, cât și cuvintele lui Hristos, dar nu în ordinea desfășurării lor... în ordinea în care și le-a amintit, căci pe el l-a preocupat un singur lucru: să nu-i scape nimic din ce a auzit și să nu includă nicio afirmație falsă printre lucrurile pe care le scria.” (Eusebiu, *Istoria Bisericii* 3, 39)

Iustin Martirul notează la mijlocul secolului II, că Marcu 3:17 provine din „Memoriile lui Petru”. Este posibil ca Petru să fi scris în aramaică un gen de „memorii”, pe care Marcu, sub inspirația Duhului Sfânt, le-a tradus și le-a compilat cu alte povestiri din predicile lui Petru. În prologul antimarcionit la evanghelia după Marcu aflăm că Marcu a fost numit *cel cu degetele butucănoase*, pentru că degetele lui erau scurte, disproporționate în raport cu celelalte părți ale corpului și că a fost interpretul lui Petru, iar după moartea acestuia s-a apucat să scrie evanghelia undeva în Italia.

Irineu afirmă că Marcu a scris evanghelia „când Petru și Pavel predicau evanghelia la Roma și au întemeiat acolo Biserica” și adaugă că „după moartea lor, Marcu, ucenicul lui Petru, ne-a transmis în scris conținutul propovăduirii lui Petru” (*Contra ereticilor* 3.1.1). Alți părinți ai Bisericii consideră că Marcu a scris-o în timpul vieții lui Petru (cf. 2 Petru 1:15). Esențial este că dovezile externe îl atestă pe Marcu ca fiind scriitorul celei de-a doua evanghelii din Noul Testament. Unii consideră chiar că Marcu a înființat *evanghelia* ca gen literar, care mai târziu a devenit o formă literară foarte populară (cf. Luca 1:1-3).

Cert este că autorul uman al evangheliei cunoștea bine Ierusalimul și Palestina sec.I. De asemenea, faptul că Marcu folosește termeni aramaici (*Talita cumi! Corban! Effata! Abba! Eloi, Eloi!*) și termeni latini (*centurion, recensământ, dinar, legiune, pretoriu*) mai mult decât ceilalți evangheliști atestă pentru unii faptul că a fost scrisă probabil la Roma sau pentru creștini neevrei, romani. Multe detalii și nuanțe menționate puteau fi cunoscute doar de un martor ocular.

Ațiunea alertă, dinamică, din narațiunea lui Marcu se potrivește cu temperamentul vulcanic al lui Petru. De asemenea, predica lui Petru din casa lui Corneliu (Fapte 10:36-41) urmează același tipar cu evanghelia lui Marcu (începe de la botezul lui Ioan până la înviere). O altă asemănare între Petru și Marcu este că amândoi au eșuat la început din lipsa curajului, Petru s-a lepădat de Isus, Marcu a abandonat misiunea; după aceea amândoi au fost recuperați și reabilitați.

Există și dovezi interne care pot susține că Evanghelia după Marcu este povestirea lui Petru, o evanghelie scrisă din memorie, după predicile lui Petru, sub inspirația Duhului Sfânt (Ioan 14:26). Sunt detalii care apar doar în Marcu și care pot susține această mărturie a tradiției creștine. De exemplu, în Marcu 1:29 citim că Isus a intrat în „casa lui Simon și a lui Andrei”; doar Petru putea să menționeze că nu era doar casa lui, ci și a fratelui său, Andrei. În Marcu 11:21 ni se spune că *Petru* a observat primul că s-a uscat smochinul blestemat.

Marcu omite pasajele care îl onorează pe Petru. De exemplu lipsește din Marcu episodul în care Petru merge pe ape, precum și binecuvântarea dată lui Petru de Isus după ce el a declarat: *Tu ești Hristosul*. Observația făcută după înviere în Luca: „s-a arătat și lui Simon...” nu apare în Marcu.

Pe de altă parte, lepădarea lui Petru este cel mai complet redată în Marcu, cu detalii care apar doar în această evanghelie: a cântat cocoșul *a doua oară* și Petru și-a adus aminte de cuvintele lui Isus... Matei și Luca scriu că Petru a ieșit și *a plâns cu amar*, pe când Marcu scrie doar că *a plâns*.

În Marcu 16:7 mesajul „Duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că merge înaintea voastră în Galileea...” îl are în atenție specială pe Petru. Aceste cuvinte i-au rămas întipărite probabil ca o mare mângâiere... și lui Petru. De aceea unii numesc această **evanghelie a lui Marcu și a lui Petru** (a nu se confunda cu scrierile apocrife care se numesc Evanghelia lui Petru).

Specificul și scopul evangheliei lui Marcu

În proporție de 90% materialul din Marcu se regăsește în Matei și Luca. De ce este totuși necesară această evanghelie? *Stilul* concis, jurnalistice și dimensiunea redusă îi conferă rolul de introducere ideală în credința creștină. (Deseori evanghelia după Marcu este tradusă prima pe câmpul de misiune.)

Marcu relatează aproximativ **jumătate din minunile** Mântuitorului. Vindecarea unui surdo-mut (Marcu 7:31-37) și vindecarea unui orb (Marcu 8:22-26) se regăsesc **doar în Marcu**. Din cele **optsprezece pilde** pe care le relatează, **două sunt specifice doar lui Marcu** (4:26-29; 13:34-37). **Un singur discurs** este redat în Marcu 13, deoarece el se concentrează asupra acțiunii, nu a discursurilor lui Isus. Marcu nu doar *spune* ceva, ci și *face* ceva cu ceea ce spune. La fel ca toți ceilalți evangheliști, și Marcu are un scop în funcție de care își selectează și organizează materialul sub călăuzirea Duhului Sfânt. Evanghelia scrisă de el analizează **ucenicia în contextul persecuției**, ca încurajare pentru creștinii persecutați la Roma în timpul lui Nero (64-67 d.H.).

Scopul evangheliei sale filtrează materialul sub inspirația divină. Astfel, comparativ cu celelalte evanghelii, Marcu omite sau adaugă detalii, având în vedere nu doar scopul, ci și destinatarii inițiali. De exemplu, Marcu omite istoria întrupării, nașterea, genealogia lui Isus. Accidentala sau intenționată? Conform cu scopul lui și cu destinatarii... Cine descrie genealogia unui rob? Pe cine interesează detalii despre nașterea unui rob? De asemenea, discursurile lui Isus sunt omise: celebra predică de pe munte și altele. De aceea evanghelia lui Matei este de două ori mai mare decât cea a lui Marcu. Accentul pus pe miracole și omiterea discursurilor se potrivește cel mai bine cu ideea de „fapte, nu vorbe”, specifică unui slujitor. De asemenea, muștrările aduse fariseilor și cărturarilor, cetățitorilor nepocăite din Galileea, Ierusalimului, vaurile, și ele sunt omise intenționat. Mai sunt și omisiuni **incidentale**, detalii pe care ceilalți evangheliști le dau. De exemplu, Marcu 8:38 omite detaliul lui Matei: și *va răsplăti fiecăruia după faptele lui*; și mențiunea lui Luca: Când va veni în Slava Sa...

Întâlnim la Marcu nu doar omisiuni, ci și adăugiri incidentale. De exemplu, în discursul de pe Muntele Măslinilor doar Marcu adaugă *nici Fiul*: „despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii, *nici Fiul*, ci numai Tatăl...”. Este discursul Robului, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său!!! În concluzie, evangheliile se completează reciproc, având fiecare specificul ei, în funcție de scopul evanghelistului călăuzit de Duhul Sfânt.

Tot specific lui Marcu și conform cu scopul său, *mâinile* lui Isus sunt evidențiate adesea, când ceilalți evangheliști n-o fac. De ce? Este specific Robului să slujească cu mâinile. Pe soacra lui Petru a apucat-o de mână și a ridicat-o; în Betsaida l-a luat pe orb de mână și și-a pus mâinile peste el... apoi mâinile pe ochii lui; fiul demoniac este apucat de mână și ridicat; surdo-mutului i-a pus degetele în urechi; aceste detalii apar doar la Marcu. Oamenii se întrebă cum se fac asemenea minuni *prin mâinile lui?* Mâinile sunt simbolul slujirii!!! Scopul lui Marcu este să le creioneze ucenicilor care suferă imaginea Robului care slujește și își dă viața ca răscumpărare.

Tot conform cu scopul său, Marcu preferă titlul *Învățătorule*, în pasaje unde Matei și Luca folosesc *Doamne* (leprosul vindecat, potolirea furtunii). Titlul *Domnul* apare în celelalte trei evanghelii de 70-80 de ori, dar deloc în Marcu înainte de înviere (excepție 7:28, 9:24, 10:51). Abia după înviere, Robul ajunge pe tron, *Domnul*.

Marca personală a scriiturii lui Marcu este folosirea cuvântului *eutheos*, „îndată”, care apare de opt ori în primul capitol și de 43 de ori în toată evanghelia lui Marcu. În timp ce la Matei apare de șapte ori și o singură dată în Luca. Chiar și prin acest „îndată”, Marcu subliniază atitudinea Slujitorului: prompt, fără odihnă, activ.

Așadar Marcu nu este o variantă prescurtată a lui Matei, așa cum cred unii. Are propria perspectivă, un scop aparte, destinatari specifici și anumite particularități. Iată alte tușe expresive ale tabloului lui Marcu: dorința de a trece neobservat (7:24, 33; 8:23), retragerile în solitudine (1:35; 6:31, 32), accentul pe priviri și emoții (3:5; 5:32; 7:34; 8:33; 6:6; 10:14; 10:21; 8:12). Redăm mai jos alte nuanțe și detalii pe care doar Marcu le surprinde în evanghelia sa.

De unde știm că...? Doar de la Marcu! (Ceea ce este subliniat cu *italic!*)

1:13 *stătea împreună cu fiarele sălbatice* și-I slujeau îngerii
1:33 toată cetatea era adunată *la ușă*
2:2 că *nu putea să-i încapă locul dinaintea ușii*
2:4 *au desfăcut acoperișul... și după ce l-au spart au coborât pe acolo patul...*
4:36-38 l-au luat cu corabia *în care se afla și așa cum era... mai erau și alte corăbii (mici); așa că se umplea corabia... dormea la cârmă pe căpătâi (pernă)*
6:39 *cete cete pe iarba verde*
6:40 *cete de câte o sută și de câte cincizeci...*
6:48 a văzut pe ucenici *că se necăjesc cu vâslirea... voia să treacă pe lângă ei...*
6:53-56 *au început să pună pe bolnavi pe paturi, pretutindeni pe unde se auzea că era el... puneau pe bolnavi pe piețe...*

8:2-3 *fiindcă unii din ei au venit de departe...*
8:14 *cu ei în corabie nu aveau decât o pâine...*
9:3 *de o albeață pe care nici un înălbitor de pe pământ n-o poate da...*
9:36 *apoi l-a luat în brațe și le-a zis...*
10:17 *a alergat... și a îngenuncheat...*
10:32 *ucenicii erau tulburați și mergeau îngroziți...*
10:50 *Orbul și-a aruncat haina, a sărit și a venit la Isus...*
11:4 *au găsit mângărușul legat afară lângă o ușă, la cotitura drumului...*
12:42 *doi bănuți care fac un gologan...*
15:29 *Uă!*
16:4 *cine ne va da piatra... care era foarte mare...*

Nume, noțiuni de timp, numere și localizări specifice doar lui Marcu

3:17 *Iacov și Ioan cărora le-a pus numele Boanerges...*
10:46 *fiul lui Timeu, Bartimeu...*
15:21 *Simon din Cirena, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf*

1:35 *dimineața, pe când era încă întuneric de tot...*
4:35 *în aceeași zi, seara...*
11:19 *ori de câte ori se însera Isus ieșea afară din cetate...*
15:25 *când L-au răstignit era ceasul al treilea...*

2:3 *slăbănog purtat de patru inși...*
5:13 *erau aproape două mii și s-au înecat în mare...*
6:7 *i-a trimis doi câte doi...*
14:30 *înainte să cânte cocoșul de două ori*
14:72 *a cântat cocoșula doua oară...*

2:13 *Isus a ieșit la mare...*
11:4 *la cotitura drumului...*
12:41 *Isus ședea jos în fața visteriei...*
15:39 *sutașul care stătea în fața Lui...*
16:5 *au văzut un tinerel șezând la dreapta...*

Imaginea de ansamblu

ROBUL în acțiune! Iată UCENICIA!

- **1:1-8:30 - Știi cine te cheamă? FIULLUI DUMNEZEU**

O succesiune de imagini ale Robului în acțiune până la un punct culminant: *Tu ești Hristosul!* (8:29)

- **8:31-10:52 Accepti misiunea Lui? CRUCEA**

„Pe drum” îngroziți după El spre Ierusalim (trei anunțuri ale crucii 8:31; 9:31; 10:32-34)

- **11:1-16:8(20) Rămâi credincios lui Isus? MĂRTURIA**

Arcul de Triumf al Robului: *a înviat... merge înaintea voastră...* (16:6, 7) *Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia...* (16:15-16) Loialitate sau lepădare?

Bibliografie consultată

William MacDonald, *Comentar la Noul Testament*

Warren W. Wiersbe, *Comentariu pe Noul Testament*

Sidlow Baxter, *Explore the Book*, Zondervan Publishing House

Abraham Kuruvilla, *Mark, A Theological Commentary for Preachers*

*** *Dicționar biblic*

*** *Biblia*, diverse ediții cu explicații

* Abordarea lui Marcu din perspectiva uceniciei îi este datorată lui W. W. Wiersbe, dar mai ales lui A. Kuruvilla, căruia îi datorez mare parte din ideile teologice și abordarea prezentă în acest ghid. De asemenea, lui S. Baxter îi datorez înțelegerea elementelor specifice lui Marcu în raport cu ceilalți trei evangheliști.

Ești gata să-L urmezi? *Marcu 1:1-20*

Chiar de la începutul evangheliei sale, Marcu introduce tema uceniciei. Expresia „calea Domnului” sau simplu „calea”, alături de imperativele „Veniți după Mine”, „umblați”, „urmați” definesc esența uceniciei: *a umbla după Isus pe calea Lui* (vezi și Ioan 14:6; Fapte 9:2; 19:9; 22:4; Romani 8:3-7; Evrei 10:20). Chemarea urmată de un răspuns (Ioan, Isus, primii ucenici) și costul uceniciei sunt de asemenea prezentate în debutul evangheliei.

Cuvântul *hodos*, „drum”, apare de 16 ori în Marcu 1:2, 3; 2:23; 4:4, 15; 6:8; 8:3, 27; 9:33, 34; 10:17, 32, 46, 52; 11:8; 12:14. Isus are o cale/drum care sfârșește la cruce. Isus a călătorit de mai multe ori la Ierusalim (vezi Ioan), dar Marcu redă un singur drum, o mișcare lineară, nu circulară. Chiar și dușmanii știu că Isus îi învață pe oameni „calea lui Dumnezeu” (12:14). În Marcu expresia „pe cale/pe drum” apare de fiecare dată când Isus vestește moartea Sa (8:27; 9:33; 10:32). Intrarea Robului în lume este anunțată de patru voci (Marcu, Isaia, Ioan, Tatăl).

Marcu 1:1 *Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. 2. După cum este scris în prorocul Isaia: „Iată, trimit înaintea Ta pe solul Meu, care Îți va pregăti calea... 3. Glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I căările”, 4. a venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor. 5. Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Marcu (v. 1)

Cu ce începe evanghelia lui Isus Hristos, conform lui Marcu?

Ce alte cărți ale Bibliei mai încep cu „începutul”?

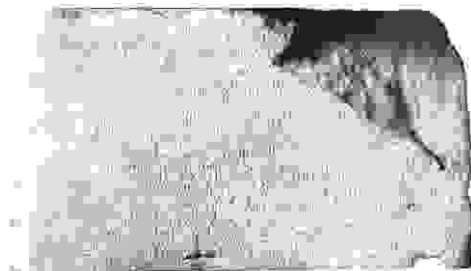
De ce crezi că atât Marcu, cât și Ioan fac trimitere la cartea Genezei?

Evanghelia anunță de la început un nou început istoric, începutul unei noi creații. Dacă „începutul” trimite la Geneza, faptul că noul început este plasat „în pustie” (1:3) ne poate duce cu gândul la Exod, unde Dumnezeu începe formarea unui nou popor. Este o nouă călătorie spre o nouă patrie, călătoria uceniciei după Isus.

Cine este Isus Hristos pentru Marcu? (compară cu 1:11; 15:39)

Termenul „Fiul lui Dumnezeu” are conotație atât divină, cât și imperială/regală (Ps. 2:7; 2 Samuel 7:14). Terminologia folosită de Marcu în primul verset (*început, evanghelie, fiul lui Dumnezeu*) se regăsește în Inscripția de la Priene, cu referire la Cezar Augustus (9 î.H.). Inscripție care conține fraza „...nașterea zeului Augustus a fost începutul veștilor bune (evangheliei) pentru lume...”. De asemenea inscripția îl numește pe Augustus cu termenul de „salvator/mântuitor”.

NOTĂ. În lumea greco-romană expresia „fiul zeilor” sau „fiul lui Dumnezeu” era folosită în legătură cu cultul împăratului. Iulius Cezar a fost numit *divus Iulius* („divinul Iulius”), iar fiul său Octavian, *divi filius* („fiul divinului”). „Fiul lui Dumnezeu” a mai fost numit și Augustus, Tiberius, Nero și alți regenți romani. Verbul *euanghelizo* era frecvent asociat cu nașterea, urcarea pe tron sau victoriile militare ale cezarilor romani. Așadar, termenii în care își introduce evanghelia Marcu sunt foarte cunoscuți cititorilor lui. El Îl pune pe Isus pe poziția de cel mai mare dintre conducătorii lumii. El nu este doar regele lui Israel, unsul lui Dumnezeu, Mesia pentru evrei, ci El rivalizează cu toți cei care pretind o filiație sau regență divină.

Inscripția de la Priene, Asia Mică, 9 î.H. Fabius Maximus a ordonat ca ziua de 23 septembrie să fie celebrată nu doar ca ziua de naștere a lui Augustus, ci și ca începutul unei noi ere.
(A. Deissmann, *Light from the Ancient East* (1911), p. 390)

Această declarație a lui Marcu din primul verset era ca o declarație de război. Acest Isus este singurul vrednic să fie urmat, mai mult decât toți împărații Romei. Acest început al evangheliei lui Marcu nu este doar defensiv, afirmând că Isus este Mesia

promis evreilor, ci și ofensiv, pretinzând superioritatea lui Isus față de Împăratul roman. Isus este Fiul lui Dumnezeu, nu Augustus. Marcu folosește apelativul *Fiul lui Dumnezeu* în debutul evangheliei sale (1:1) și la sfârșit (15:39) pus chiar în gura unui centurion roman. Calea lui Isus, ca Fiu al lui Dumnezeu, nu este *via romana*, ci *via Dolorosa*, calea suferinței spre glorie.

Isaia (și Maleahi) (1: 2-3)

Cum Îl anunță Isaia 40:3 (și Maleahi 3:1) pe Mesia?

NOTĂ. În Scripturile ebraice, Isaia deschide secțiunea Profeților. Marcu se folosește de autoritatea profetică cea mai înaltă, Isaia, chiar dacă citează și din Maleahi, un profet „mic”.

Care este rolul solului trimis înainte?

Ce înseamnă „calea Domnului”?

Unde începe Ioan să pregătească calea Domnului? De ce?

Grija ucenicului este dublă: „Pe cine trebuie să urmeze?” și „Care este calea de urmat?”. Marcu Îl prezintă magistral pe Cel care trebuie urmat: Cel care Își dispută întâietatea cu împărații Romei, care dă naștere unei noi ere, care este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.

Care este Calea? Unde începe calea și cum? (v. 4-6)

Ești gata să-L urmezi în pustie, prin botez, cu pocăință, spre iertarea păcatelor? A intra pe calea uceniciei presupune o schimbare radicală a vieții, sacrificarea priorităților lumești și, foarte probabil, suferință! Mai ești gata să-L urmezi? Pocăința predicată de Ioan (*metanoia*) însemna o schimbare radicală a modului de a gândi lumea și viața: orientarea minții spre prioritățile Împărăției care vine și nu spre cele ale împărăției care este acum în lume. Botezul la care îi chema Ioan era un nou

început, o acceptare a păcătoșeniei, o altă soluție decât cea propusă de templul de la Ierusalim. Iordanul însemna granița dintre țara promisă și restul lumii, poarta de intrare pe „calea Domnului”.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Ce înseamnă pentru tine azi a urma „calea Domnului”?

Cum înțelegi pocăința? Cum te pocăiești de obicei?

Care sunt păcatele de care trebuie să te pocăiești în prezent?

Care este rostul botezului pentru tine?

Ce trebuie să facă un om înainte de a se boteza?

Cum primești azi iertarea păcatelor?

Ce semnifică botezul creștin pentru un ucenic al lui Isus?

Care sunt păcatele frecvente ale ucenicilor de azi?

Ce vei face altfel săptămâna aceasta ca să dovedești că Îl urmezi pe Isus ca ucenic?

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Marcu 1:6 *Ioan era îmbrăcat cu o haină de păr de cămilă, și împrejurul mijlocului era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică. 7. Ioan propovăduia, și zicea: „După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine, căruia eu nu sunt vrednic să mă plec să-I dezleg curelele încălțămintelor. 8. Eu, da, v-am botezat cu apă; dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt.”*

Ioan (1:6-8)

Cum Îl prezintă Ioan pe Isus?

Ce mesaj transmite viața austeră a lui Ioan pentru ucenicii lui?

Ce botez promite Ioan pentru cei care vor urma calea Domnului care vine și care este mai mare decât el?

Care este rolul Duhului Sfânt pe calea uceniciei?

Viața creștină (ucenicia) începe într-un pustiu și se termină într-un mormânt. Abia după aceea vine învierea și slava! Nimeni nu ar putea alege și urma calea uceniciei fără ajutorul Duhului Sfânt. Este neatrăgătoare pentru natura umană păcătoasă și imposibil de urmat prin puterile proprii.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Ce ar trebui să schimbi la stilul tău de viață pentru a semăna mai mult cu Cel pe care Îl urmezi ca ucenic?

Cum poți cultiva smerenia sau nevrednicia față de Cel pe care Îl urmezi?

Tatăl, Duhul și Satana (1: 9-13)

Marcu 1:9 *În vremea aceea, a venit Isus din Nazaretul Galileii, și a fost botezat de Ioan în Iordan. 10. Și îndată, când ieșea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise, și Duhul pogorându-Se peste El ca un porumbel. 11. Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine îmi găsesc toată plăcerea Mea.” 12. Îndată Duhul a mânat pe Isus în pustie, 13. unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele sălbatice și-I slujeau îngerii.*

Ce mărturisește Tatăl despre Isus?

Cum mărturisește Duhul Sfânt despre Isus? Ce face pentru El la începutul misiunii?

Ce face Duhul cu Isus imediat („îndată”) după botez?

Ce rol are ispitirea/testarea pe calea uceniciei?

Între cine și cine se duce războiul spiritual în pustie? (v. 13)

Cine este de partea lui Isus? Dar de partea Satanei?

Calea uceniciei începe în pustie și te întoarce adesea în pustiu (loc asociat cu demonii cf. țapul pentru Azazel trimis în pustie). Isus este confirmat de Tatăl și umplut cu putere de Duhul. Dacă intri pe calea uceniciei intri și într-un război spiritual. Ești gata să-L urmezi pe Isus? Marcu este singurul care amintește *fiarele sălbătice* în contextul ispitirii. Acest detaliu accentuează și mai mult imaginea confruntării: Isus și îngerii, de o parte, Satana și fiarele, de cealaltă parte. Patruzeci de zile în pustiu amintește de călătoria evreilor din Egipt spre Canaan (Deuteronom 8:2-4).

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Cu ce ispite te-ai confruntat după botez?

Care sunt „fiarele” cu care te lupți în pustiu?

În ce domenii te ispitește Satana?

Cum îl biruiești?

Care sunt îngerii care te slujesc când ești ispitit?

Cum te ajută Duhul Sfânt în vremea ispitirii?

Marcu 1:14 După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea, și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. 15. El zicea: „S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocățiți-vă, și credeți în Evanghelie.”

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Primul mesaj (v. 14-15)

Când a început Isus să vestească în Galileea?

De ce a fost închis Ioan?

Ce vestea Isus?

Care este mesajul evangheliei?

Ce răspuns cere Isus de la ascultători față de evanghelie?

De ce pocăința și credința?

Faptul că Marcu menționează că „după ce a fost închis Ioan” a început Isus să vestească evanghelia arată nu doar încheierea misiunii lui Ioan și începutul misiunii Lui, ci și prețul uceniciei. Ucenicia presupune: chemare, răspuns și preț. Ioan a fost chemat, a răspuns chemării și a plătit prețul. Isus a fost chemat, a răspuns chemării și

a plătit prețul. Ucenicii sunt chemați, trebuie să răspundă și să... plătească prețul. Aceasta, se pare, era marea problemă a creștinilor persecutați în primul secol: zdruncinarea credinței în Isus. Ei se întrebau: Aceasta este calea? Este normal să suferim dacă Îl urmăm pe Isus? Merită prețul? Multe dintre cărțile Noului Testament abordează tema aceasta pentru a-i încuraja pe ucenici. El este Calea, singura Cale spre Dumnezeu! Acesta este prețul! Suferința, moartea! Mai vrei să-L urmezi?

Marcu 1:16 *Pe când trecea Isus pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncând o mreajă în mare, căci erau pescari. 17. Isus le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.” 18. Îndată, ei și-au lăsat mrejele, și au mers după El. 19. A mers puțin mai departe, și a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, care, și ei, erau într-o corabie, și își dregeau mrejele. 20. Îndată i-a chemat; și ei au lăsat pe tatăl lor Zebedei în corabie cu cei ce lucrau pe plată, și au mers după El.*

Primii ucenici (v. 16-20)

Ce le-a cerut Isus pescarilor Simon și Andrei, Iacov și Ioan?

Care este răspunsul lor?

Cât de prompt au răspuns?

De ce este important să răspunzi „îndată” chemării la ucenicie?

Care este prețul plătit ca să-L urmeze pe Isus?

La ce au renunțat cei patru ca să meargă „după El”?

Călătoria uceniciei „după El” cere un preț, renunțare, schimbare, suferință. Vocația, profesia, legăturile familiale, sursa de venit, viitorul sunt domenii în care se produc schimbări radicale când alegi să răspunzi chemării la ucenicie.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Când și cum ai auzit chemarea de a-L urma pe Isus?

Ai răspuns „îndată”? De ce, da? De ce, nu?

Dacă nu ai răspuns încă, ce te face să eziți?

La ce a trebuit să renunți ca să mergi după Isus?

Există un cost pe care îl plătești zilnic pentru că vrei să fii ucenicul lui Isus? În ce constă?

Care este prețul pe care nu vrei să-L plătești?

Cum s-a schimbat viața ta după ce ai devenit ucenic al lui Isus?

Ce vei face săptămâna aceasta ca să te asiguri că mergi după Isus?

Prin ce te recunosc rudele și prietenii că ești ucenic de-al lui Isus?

Care sunt domeniile în care nu mergi „după El”, ci după alții?

Care sunt lucrurile de care trebuie să te pocăiești ca să fii cu adevărat un ucenic demn al lui Isus?

Urmează-L ca să slujești

Marcu 1:21-45

Atitudinea pe care ucenicii care Îl urmează pe Isus trebuie să o aibă este cea de slujire. Verbul „a sluji” este important oriunde apare în evanghelia lui Marcu. În acest paragraf soacra lui Petru ilustrează atitudinea de slujire a ucenicilor lui Isus. Faima lui Isus începe să crească brusc și uluitor de repede odată cu manifestarea puterii Sale, vizibilă în învățătura Sa și în lucrarea Sa asupra duhurilor rele și bolilor.

Lucrarea din Galileea începe în Capernaum. Paragraful începe cu învățatură, continuă cu exorcism și vindecări, învățatură, vindecarea unui leproș și se încheie cu mărturia despre Isus și creșterea popularității. Deja Isus este asociat cu ucenicii Săi (1:21, 38). Călătoria uceniciei începuse; ce atitudine trebuia să aibă ei mergând după Isus? Călătoria uceniciei nu este confortabilă. Are ca scop instaurarea și lărgirea Împărăției spirituale. Presupune confruntări. Asigură-te că nu-L urmezi din motive greșite!

Pasajul mai amplu de la 1:21 la 3:30 abordează problema autorității/puterii lui Isus. Cuvântul *exousia*, „putere”, apare explicit în 1:22, 27; 2:10; 3:15, dar și implicit în miracolele pe care le face Isus.

Isus în sinagogă: putere în Cuvânt și în eliberare spirituală (Marcu 1:21-28)

Marcu 1:21 *S-au dus la Capernaum. Și în ziua Sabatului, Isus a intrat îndată în sinagogă, și a început să învețe pe norod. 22. Oamenii erau uimiți de învățătura Lui; căci îi învăța ca unul care are putere, nu cum îi învățau cărturarii. 23. În sinagoga lor era un om, care avea un duh necurat. El a început să strige: 24. „Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: Ești Sfântul lui Dumnezeu!” 25. Isus l-a certat, și i-a zis: „Taci, și ieși afară din omul acesta!” 26. Și duhul necurat a ieșit din el, scuturându-l cu putere, și scoțând un strigăt mare. 27. Toți au rămas înmărmuriți, așa că se întrebau unii pe alții: „Ce este aceasta? O învățatură nouă! El poruncește ca un stăpân chiar și duhurilor necurate, și ele Îl ascultă!” 28. Și îndată I s-a dus vestea în toate împrejurimile Galileii.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Calea uceniciei înseamnă confruntare spirituală și supranaturală. Confruntarea începe în sinagogă, spațiul public de învățatură și rugăciune.

De ce Isus intră „îndată” în sinagogă?

Ce îi miră pe oamenii din sinagogă?

Ce era deosebit în învățătura lui Isus?

De ce oamenii asociază exorcizarea cu „o învățătură nouă”? V. 27

După confruntarea învățaturii, urmează confruntarea duhurilor din sinagogă (adunare).

Ce afirmă omul posedat despre Isus?

De ce Isus îi spune duhului nu doar să iasă din om, ci să și tacă?

Ce putere îi este recunoscută lui Isus?

Cum s-a răspândit vestea? De ce?

UCENICUL *Îndată*: Fapte, nu doar vorbe (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Dacă Isus intră „îndată” în adunare în ziua Domnului, faci la fel și tu? De ce?

De ce este importantă adunarea credincioșilor?

Cum percepi puterea Cuvântului predicat?

Ce faci când nu simți puterea Cuvântului predicat?

Ce duhuri necurate crezi că trebuie date afară din adunarea noastră?

Cum se folosește diavolul de duhul de nemulțumire, critică, bârfă sau mândrie în biserică?

Ce crezi că este prioritar pentru un ucenic: învățătura sau miracolele? De ce?

În casa și la ușa lui Petru (și a lui Andrei!): vindecare pentru slujire, nu pentru popularitate (1:29-34)

Marcu 1:29 După ce a ieșit din sinagogă, a intrat împreună cu Iacov și Ioan, în casa lui Simon și a lui Andrei. 30. Soacra lui Simon zăcea în pat, prinsă de friguri: și îndată au vorbit lui Isus despre ea. 31. El a venit, a apucat-o de mână, a ridicat-o în sus, și au lăsat-o frigurile. Apoi ea a început să le slujească. 32. Seara, după asfințitul soarelui, au adus la El pe toți bolnavii și îndrăciții. 33. Și toată cetatea era adunată la ușă. 34. El a vindecat pe mulți care pătimeau de felurite boli; de asemenea, a scos mulți draci, și nu lăsa pe draci să vorbească, pentru că-L cunoșteau.

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Poți să-L urmezi pe Isus din motive greșite, fără să înțelegi inima Sa, învățătura Sa, lucrarea Sa. Isus nu căuta popularitatea. De aceea le porunca demonilor și celor vindecați să tacă, să nu răspândească vestea despre El. Nu pentru faimă făcea minunile. Atunci, de ce?

Din sinagogă, dintr-un mediu public, Isus intră în casa lui Petru „și a lui Andrei”. Marcu este singurul evanghelist care adaugă „și a lui Andrei”. Petru, care a predicat întâmplările pe care le scrie Marcu, vrea să fie cinstit și să spună că nu era doar casa lui, ci și a fratelui său Andrei.

Ce problemă de rezolvat era în familia ucenicilor Simon și Andrei?

Ce au făcut „îndată” ce Isus a intrat în casă?

Ce a făcut Isus?

Ce a făcut soacra vindecată?

Ce au făcut ucenicii?

Cine i-a adunat pe toți bolnavii la ușa lui Petru?

Ce a făcut Isus?

De ce nu-i lăsa pe draci să vorbească?

În sinagogă, în casă sau la ușa casei, Isus face vindecări fără a lăsa duhurile să vorbească, pentru că nu puterea de vindecare trebuia predicată, ci moartea Lui pe cruce... și nu-I sosise încă ceasul. Înțelegerea Persoanei lui Isus este esențială pentru un ucenic. Cine este El ca să-L urmezi? Un învățător plin de putere? Un vindecător? Un eliberator de sub puterile demonice? Dacă doar pentru asta Îl urmezi, Îl urmezi din motive greșite!

UCENICUL *Îndată*: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Pe cine chemi „îndată” când ai o problemă acasă?

De ce unii creștini Îl vor pe Isus doar la adunare, nu și acasă la ei?

Ce probleme de rezolvat vede Isus la tine acasă?

Ce înveți din slujirea soacrei vindecate?

Ce nevoi aveți în familie? Suferiți de „friguri”? Cum vă vindecați?

Cine slujește mai mult în familie? De ce?

Cum folosești în mod greșit relația cu Isus?

Care sunt situațiile în care ești mai interesat de avantajele urmării lui Isus decât de slujire după modelul Lui?

Într-un loc pustiu: rugăciune pentru călăuzire (1:35-38)

Marcu 1:35 *A doua zi dimineata, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit, și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo. 36. Simon și ceilalți care erau cu El s-au dus să-L caute; 37. și când L-au găsit, I-au zis: „Toți Te caută.” 38. El le-a răspuns: „Haidem să mergem în altă parte, prin târgurile și satele vecine, ca să propovăduiesc și acolo; căci pentru aceasta am ieșit.”*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Isus nu e interesat de mulțimile de „la ușa” lui Petru. El este interesat de voia Tatălui, de misiunea pentru care a venit.

Ce face Isus dimineata? De ce?

Ce face Simon și ceilalți când se trezesc fără Isus?

De ce Îl caută?

Ce face Isus? De ce?

De ce a plecat de acolo lăsând mulțimile?

Care era misiunea principală în acel moment?

De ce ucenicii nu pricepeau?

Marcu 1:39 Și s-a dus să propovăduiască în sinagogi, prin toată Galilea; și scotea dracii. 40. A venit la El un lepros, care s-a aruncat în genunchi înaintea Lui, Îl ruga și-I zicea: „Dacă vrei, poți să mă curățești.” 41. Lui Isus I s-a făcut milă de el, a întins mâna, S-a atins de el, și i-a zis: „Da, voiesc, fii curățit!” 42. Îndată l-a lăsat lepra, și s-a curățit. 43. Isus i-a poruncit cu tot dinadinsul, i-a spus să plece numaidecât, 44. și i-a zis: „Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te de te arată preotului, și adu pentru curățirea ta ce a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.” 45. Dar omul acela, după ce a plecat, a început să vestească și să spună în gura mare lucrul acesta, așa că Isus nu mai putea să intre pe față în nici o cetate; ci stătea afară, în locuri pustii, și veneau la El din toate părțile.

În toată Galileea: Isus predică, scoate draci, vindecă un lepros, nu mai poate intra pe față, se retrage în locuri pustii (1:39-45)

Ce tipar se repetă în vindecarea leprosului?

Ce face Isus special pentru lepros?

Ce-i poruncește?

De ce nu ascultă leprosul?

Ce face Isus?

Locurile pustii erau pentru Isus temelia lucrării. Ispitirea din pustiu, fiarele, Satana, bătălia spirituală nu l-au speriat. Biruința de acolo, puterea primită și călăuzirea l-au făcut să iubească pustia, nu să se teamă de ea. În pustiu primește călăuzire, putere, direcție.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Care este „pustiul” în care te retragi?

Ce te determină să te retragi în locuri pustii?

De ce este esențial pentru un ucenic să caute retragerea în prezența lui Dumnezeu și nu popularitatea în ochii oamenilor?

Ce legătură este între pustiu și putere?

De ce ucenicii sunt slabi în credință?

Care trebuie să fie dinamica dintre lucrare publică și retragere?

Cum alternezi slujirea vizibilă cu retragerea discretă? De ce?

Alege săptămâna aceasta un loc și un timp anume pentru retragere din zgomotul și agitația lumii, pentru a primi putere și călăuzire de sus.

Notează ce îți vorbește Dumnezeu în pustiu despre slujirea ta ca ucenic al Lui.

Cum răspunzi împotrivrării?

Marcu 2:1-3:6

Ucenicia pe urmele lui Isus presupune renunțarea la scopurile egoiste, sacrificiu de sine spre folosul altora, dar și asumarea ostilității din partea dușmanilor Împărăției. Isus face față confruntării cu cei care Îi contestă autoritatea de a ierta păcatele, criticilor vizavi de chemarea și alegerea păcătoșilor de a-L urma și opoziției față de un nou mod de viață diferit de cel tradițional. Modul Lui de a gestiona și de a răspunde împotrivrării este un exemplu pentru uceniciei Săi. Dacă El s-a confruntat cu critica și opoziția și cei ce îl vor urma se vor confrunta și trebuie să știe cum să facă față acestora. Căci „dacă lemnului verde i s-a făcut așa, ce se va face celui uscat”?

Marcu 2:1 După câteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este în casă, 2. și s-au adunat îndată așa de mulți că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea ușii. El le vestește Cuvântul. 3. Au venit la el niște oameni, care l-au adus un slăbănog, purtat de patru inși. 4. Fiindcă nu puteau să ajungă până la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Isus, și, după ce l-au spart, au pogorât pe acolo patul în care zăcea slăbănogul. 5. Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!” 6. Unii din cărturari, care erau de față, se gândeau în inimile lor: 7. „Cum vorbește omul acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?” 8. Îndată, Isus a cunoscut, prin duhul Său, că ei gândeau astfel în ei, și le-a zis: „Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre? 9. Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: „Păcatele îți sunt iertate”, ori a zice: „Scoală-te, ridică-ți patul, și umblă?” 10. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, 11. „Ție îți poruncesc”, a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă.” 12. Și îndată, slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul, și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: „Niciodată n-am văzut așa ceva!”

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Dacă în 1:21-45 este subliniată creșterea simpatiei față de Isus (din motive greșite), în 2:1-3:6 este evidențiată intensificarea opoziției față de Isus (tot din motive greșite).

Yahve este Unul... Așa se traduce literal replica cărturarilor. (2:1-12)

Cine este în opoziție cu Isus în acest paragraf?

Care este subiectul disputei dintre Isus și cărturari?

În ce casă are loc acțiunea?

De ce crezi că doar Marcu relatează că *au desfăcut acoperișul și l-au spart*?

Doar Marcu relatează că erau *patru inși* cei care îl cărau pe bolnav. Are vreo semnificație? De ce?

Cine poate ierta păcatele? Cum?

De ce Isus putea ierta și El păcatele?

Pe ce bază iartă Isus păcatele slăbănogului?

Cum și ce vede Isus în inima criticilor?

Care era dilema lor?

Care era pedeapsa pentru blasfemie?

De ce Isus întâi iartă păcatele și apoi vindecă trupul?

Care este reacția tuturor celor prezenți?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Care sunt prietenii tăi care au nevoie să-i aduci la Isus?

Ce te împiedică?

Ce înseamnă să spargi acoperișul doar să-i poți aduce la Isus?

Cum rezolvi problema păcatelor tale?

Ce faci când ești bolnav?

În ce situații ai întâlnit ostilitate când ai afirmat că doar Isus iartă păcatele?

Cei bolnavi au nevoie de doctor, nu cei sănătoși. (1:13-17)

Marcu 2:13 *Isus a ieșit iarăși la mare. Toată mulțimea venea la El; și El învăța pe toți. 14. Când trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, șezând la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine!” Levi s-a sculat, și a mers după El. 15. Pe când ședea Isus la masă în casa lui Levi, mulți vameși și păcătoși au șezut și ei la masă cu El și cu ucenicii Lui; căci erau mulți care mergeau de obicei după El. 16. Cărturarii și Fariseii, când L-au văzut mâncând cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor Lui: „De ce mănâncă El și bea cu vameșii și cu păcătoșii?” 17. Isus, când a auzit acest lucru, le-a zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. Eu am venit să chem la pocăință nu pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”*

Cine este în opoziție față de Isus în acest pasaj?

În ce casă?

Care este subiectul disputei?

De ce l-a invitat Levi acasă la el pe Isus?

Ce ne învață asta despre ucenicie?

Cum îl cheamă Isus pe Levi la ucenicie?

Care este răspunsul lui Levi?

De ce nu se jenează Isus să stea la masă cu „vameșii și cu păcătoșii”?

De ce crezi că fariseii și cărturarii îi abordează pe ucenici cu acuzația și nu direct pe Isus?

Ce te învață asta despre ucenicie?

Care era nevoia păcătoșilor pe care o împlinea Isus?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Tu când și cum ai răspuns chemării la a-L urma pe Isus?

Dacă nu ai răspuns încă, ce te face să eziți?

Dacă ai răspuns, l-ai dus pe Isus acasă la tine? Cum se vede asta?

Cum ți-a influențat Isus cariera, locul de muncă, principiile de viață?

Care sunt „vameșii și păcătoșii” față de care ai prejudecați?

Care e nevoia lor cea mai mare?

Cine îi poate vindeca pe prietenii tăi bolnavi de păcat?

Gândește-te la prietenii pe care să îi inviți să-L cunoască pe Isus la tine acasă. Dacă e nevoie mai ia trei prietenii și organizează o întâlnire cu Isus pentru prietenii tăi.

Marcu 2:18 *Ucenicii lui Ioan și Fariseii obișnuiau să postească. Ei au venit și au zis lui Isus: „Pentru ce ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?” 19. Isus le-a răspuns: „Oare pot posti nuntașii câtă vreme este mirele cu ei? Câtă vreme au pe mire cu ei, nu pot posti. 20. Vor veni zile, când va fi luat mirele de la ei, și atunci vor posti în ziua aceea. 21. Nimeni nu coase un petic de postav nou la o haină veche; altfel, peticul de postav nou rupe o parte din cel vechi, și mai rea ruptură se face. 22. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou sparge burdufurile, și vinul se varsă, iar burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi.”*

Nimeni nu cârpește o haină veche cu un petic nou (2:18-22)

Cine este în opoziție față de Isus în acest pasaj?

Care este subiectul de dispută?

Care este răspunsul lui Isus?

Care este înțelesul celor trei pilde scurte?

Care este diferența dintre postul de formă și postul plăcut lui Dumnezeu? Argumentează cu pasaje biblice.

Ce anticipează Isus despre sine în v. 20?

De ce postul este asociat cu perioade de restriște din viața noastră și nu cu cele de bucurie?

De ce ucenicia pe urmele lui Isus nu poate fi o cârpire a vieții vechi?

Cine îți dă haina cea nouă a uceniciei?

Cum deosebești ucenicii cârpiți de cei înnoiți cu adevărat?

Ce înseamnă burdufurile noi pentru vinul cel nou?

De ce viața nouă nu poate fi turnată în forme vechi? Care este riscul?

UCENICUL *Îndată*: Fapte, nu doar vorbe(Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Cum obișnuiești să postești?

De ce postul naște controverse și astăzi?

De ce Isus trece dincolo de post și vorbește despre nevoia înnoirii?

Cum s-a înnoit viața de rugăciune, postul, dărnicia, milostenia, iertarea etc. de când ai devenit ucenic al lui Isus?

În ce domeniu al vieții tale spirituale încă te mai „cârpești” și nu ai fost înnoit de Isus?

Marcu 2:23 S-a întâmplat că într-o zi de Sabat, Isus trecea prin lanurile de grâu. Ucenicii Lui, pe când mergeau, au început să smulgă spice de grâu. 24. Fariseii I-au zis: „Vezi, de ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului?” 25. Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit niciodată ce a făcut David, când a fost în nevoie, și când a flămânzit el și cei ce erau împreună cu el? 26. Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, în zilele marelui preot Abiatar, și a mâncat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu este îngăduit să le mănânce decât preoții? Și cum a dat din ele chiar și celor ce erau cu el? 27. Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; 28. așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.”

Fiul Omului este Domn chiar și al sabatului. (2:23-28)

Cine sunt oponenții lui Isus în acest pasaj?

Care este subiectul disputei?

De ce îl abordează pe Isus și nu pe ucenici direct?

Care era problema fariseilor?

Cu ce argumente le răspunde Isus?

De ce pentru Isus contează mai mult nevoia ucenicilor decât ziua sabatului?

Care era eroarea fariseilor?

De ce Isus are autoritate și peste ziua sabatului?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

De ce nu postesc? De ce mănâncă? Oricum ar face, cineva se scandalizează. Isus stârnește împotrivire. A merge după Isus înseamnă să te confrunți cu opoziție, cu piedici. Mai vrei să-L urmezi?

Cum gestionezi împotririle?

Cu ce împotriri te confrunți ca ucenic al lui Isus?

Care sunt regulile vechi de care te-a eliberat Isus de când Îl urmezi?

Cum se manifestă formalismul și legalismul azi?

În ce situații ai simțit că oamenilor le pasă mai mult de reguli decât de nevoile tale?

În ce domenii ești legalist în defavoarea nevoilor oamenilor și a relațiilor?

Marcu 3:1 *Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo se afla un om cu mâna uscată. 2. Ei pândeau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să-L poată învinui. 3. Și Isus a zis omului, care avea mâna uscată: „Scoală-te, și stai la mijloc!” 4. Apoi le-a zis: „Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viața cuiva sau s-o pierzi?” Dar ei tăceau. 5. Atunci, rotindu-și privirile cu mânie peste ei, și mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o, și mâna i s-a făcut sănătoasă. 6. Fariseii au ieșit afară, și s-au sfătuit îndată cu Irodianii cum să-L piardă.*

S-au sfătuit cum să-L piardă (3:1-6)

Cine sunt oponenții lui Isus?

Care este disputa?

De ce Isus este așa ofensiv?

Cum explici mânia Lui?

Care erau gândurile opozanților?

Cum vede Isus împietrirea inimii lor?

Ce s-au sfătuit fariseii cu irodianii? De ce?

Hulește! La moarte! Iată acuzația și condamnarea lui Isus. Deocamdată rostită în Galileea, dar neînfăptuită. Dacă Îl urmezi pe Isus și vei afirma că doar El are autoritatea de a ierta păcatele, dacă te vei asocia cu păcătoșii care au nevoie de Isus, dacă vei renunța la practici și ritualuri vechi trăind o viață nouă, dacă vei reinterpretă credința după Scripturi, nu după tradițiile strămoșești și dacă îi vei confrunța pe oameni direct, vei avea aceeași soartă. Hulește! La moarte! Mai vrei să-L urmezi pe Isus? Ești sigur că nu-L urmezi din motive greșite?

UCENICUL *Îndată*: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Cum gestionezi opoziția și acuzațiile neîntemeiate, acuzația de nonconformism și încălcarea legilor strămoșești?

Cum gestionezi complotul de a fi ucis, poate nu fizic, dar social, psihic, economic etc.?

Ce ai învățat de la Isus despre ucenicie și împotrivire?

Ce vei face săptămâna asta diferit când te vei confrunța cu opoziție?
